



**Parlamentul României
Camera Deputaților**



APROBAT

Biroului permanent al
Camerei Deputaților

din data de 14.04.2014

Nr.

Domnului judecător

AUGUSTIN ZEGREAN

Președintele Curții Constituționale a României

Stimate domnule Președinte,

Având în vedere adresa Curții Constituționale nr. 1400 din 3 aprilie 2014 prin care se solicită punctul de vedere al Biroului permanent al Camerei Deputaților privind sesizarea de neconstituționalitate formulată de Grupul parlamentar al Partidului Democrat Liberal și de Grupul Partidului Poporului – Dan Diaconescu din Camera Deputaților, precum și Grupul parlamentar al Partidului Democrat Liberal din Senat, cu privire la neconstituționalitatea Hotărârii Parlamentului nr.14/2014 privind numirea președintelui și a unui membru neexecutiv ai Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară,

Biroul permanent al Camerei Deputaților c o m u n i c ă prezentul

PUNCT DE VEDERE

Prin Adresa nr. 3c-16/114 din 2 aprilie 2014, grupurile parlamentare ale Partidului Democrat Liberal și Partidului Poporului – Dan Diaconescu din Camera Deputaților, precum și Grupul parlamentar al Partidului Democrat Liberal din Senat au sesizat Curtea Constituțională cu privire la neconstituționalitatea Hotărârii Parlamentului nr.14/2014 privind numirea președintelui și a unui membru neexecutiv ai Consiliului Autorității de

Supraveghere Financiară, susținând că este “neconformă cu prevederile art.1 alin.(3) și (5) din Constituție.”

Având în vedere că obiectul sesizării de neconstituționalitate este o hotărâre a celor două Camere ale Parlamentului, este imperios necesar să se țină cont de competența instanței constituționale în această materie, din perspectiva reglementărilor legale în domeniu și a jurisprudenței incidente a Curții Constituționale.

Astfel, competența Curții Constituționale de a verifica constituționalitatea hotărârilor Parlamentului este reglementată în art. 27 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, cu modificările ulterioare, după cum urmează: *„Curtea Constituțională se pronunță asupra constituționalității regulamentelor Parlamentului, a hotărârilor plenului Camerei Deputaților, a hotărârilor plenului Senatului și a hotărârilor plenului celor două Camere reunite ale Parlamentului, la sesizarea unuia dintre președinții celor două Camere, a unui grup parlamentar sau a unui număr de cel puțin 50 de deputați sau de cel puțin 25 de senatori”*.

În aplicarea acestor prevederi, Curtea Constituțională a statuat că pot fi supuse controlului de constituționalitate hotărârile Parlamentului *“care afectează valori, reguli și principii constituționale sau, după caz, organizarea și funcționarea autorităților și instituțiilor de rang constituțional”* [a se vedea, de exemplu, Decizia nr.727/2012 referitoare la sesizarea de neconstituționalitate a Legii pentru modificarea alin.(1) al art.27 din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 477 din 12 iulie 2012].

Din perspectivă constituțională, autorii sesizării de neconstituționalitate invocă dispozițiile art. 1 alin. (3) și (5). Potrivit art. 1 alin. (3) din Constituția României, republicată, *„România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme, în spiritul tradițiilor democratice ale poporului român și idealurilor Revoluției din decembrie 1989, și sunt*

garantate.” Potrivit art. 1 alin. (5) din Constituția României, republicată, „În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie.”

Analizând în mod sistematic dispozițiile hotărârii contestate și prevederile constituționale ale art. 1 alin. (3) și (5), constatăm că invocarea acestora din urmă este pur formală, fără a avea un caracter efectiv și fiind irelevantă din punct de vedere constituțional. Aplicarea prevederilor legale în situația dată, în cadrul procedurilor parlamentare stipulate în Regulamentul ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului, dă expresie competenței forului legislativ, abilitat astfel de legea fundamentală și de legea-cadru în materie.

Pe de altă parte, sub aspectul conținutului hotărârii contestate, remarcăm că aceasta vizează numirea președintelui și a unui membru neexecutiv ai Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară, autoritate care este reglementată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2013 privind înființarea, organizarea și funcționare Autorității de Supraveghere Financiară, cu modificările și completările ulterioare.

Din examinarea hotărârii criticate prin raportare la prevederile constituționale și la jurisprudența Curții Constituționale, se remarcă faptul că Autoritatea de Supraveghere Financiară nu este o instituție *“de rang constituțional”*.

Aceeași concluzie se desprinde și din considerentele Deciziei nr. 335/2013 a Curții Constituționale referitoare la sesizarea de neconstituționalitate a Hotărârii Parlamentului României nr. 54/2013 privind numirea membrilor Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară, publicată în Monitorul Oficial al României nr.429 din 15 iulie 2013, în care Curtea a arătat că autoritatea publică vizată, respectiv Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară, nu este reglementată în Constituție, nefiind de rang constituțional și, ca urmare, procedura de numire a membrilor săi este de rang legal.

În aceste condiții, ținând seama de jurisprudența Curții, concretizată prin Decizia nr. 1.094/2012 referitoare la sesizarea de neconstituționalitate a Hotărârii Parlamentului nr. 44/2012 privind numirea unor membri ai Consiliului Național al Audiovizualului,

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 65 din 30 ianuarie 2013, hotărârile care nu se referă la instituții și autorități de rang constituțional pot fi cenzurate *”numai din punctul de vedere al exigențelor procedurale și substanțiale stabilite expres prin textul Constituției.”*

Sub acest aspect, constatăm că autorii sesizării de neconstituționalitate invocă încălcarea unor dispoziții constituționale ca urmare a unei presupuse încălcări a prevederilor legale referitoare la numirea membrilor Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară, fără a invoca și motiva încălcarea unor exigențe substanțiale ori procedurale reglementate în legea fundamentală, astfel cum am arătat anterior.

Având în vedere considerentele de mai sus, apreciem că prezenta sesizare de neconstituționalitate este inadmisibilă, astfel încât propunem respingerea acesteia.

Acest punct de vedere a fost dezbătut și aprobat în ședința Biroului permanent al Camerei Deputaților din data de 2014, cu votul majorităților membrilor prezenți.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALERIU ȘTEFAN ZGONEA